

Publicerad 2017-08-30 20:57 av J.A.L

### **Francis Ford Coppola**

Francis Ford Coppola brydde sig aldrig om surrealism, i bunken i kylan ligger en deg så kall och blöt att den ger oss plågor att tänka på, vem har en väsentlig kollektion? Många askar är för små för att ha saker i, nya skor kräver ny mark säger dom. Det mörknar och när jag gick genom byn skar rönnbären i mina ögon, färgvalet förbluffade. Jag står och säljer färg till människor, många är vänliga. Jag väntar på att en klocka ska ringa, en maktklocka, koskälla, bjällra. I skrubben låg många spel på finska. Färgerna gick i blått, rött och gult. Som jag minns det hade du plommon i håret, men det kan inte stämma. En gammal pojkvän ska gifta sig nästa sommar, i en stor gammal kyrka ska han gå med sitt ljus. Hon har en mörk röst vilket räddar det annars så svävande intrycket. Själv ska jag söka jobb på Kungliga Biblioteket. Allt kungligt har tyngd, så även Riksbanken, Kriminalvården och Skolinspektionen. Innanför kuddvaret ligger klumpar av bomull och dun. Tänk att bomull växer som det är. Små vita tussar, att de inte flyger bort.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren J.A.L med Poeter.se id #96441 innehar upphovsrätten